

Herrer Venstremænd, som har talt om, at vi skulde ramme navnlig dem, der har tjent paa Krigen, at vi, i alt Fald jeg for mit Vedkommende ikke er bange for at tage Halvdelen af Indtægten i Skat, og vi kan saamænd godt tage mere af, hvad de har tjent paa Krigen. Om disse handlende, som har brudt deres Ord for at tilvende sig en Fordel, gøre Livsfornødenhederne dyrere for Smaafolk og udadtil sætte Landets Eksistens paa Spil, siger jeg: Lad os faa en Lov, der putter disse Folk i Tugthuset, og lad os konfiskere deres Ejendele til Fordel for de fattige. Det vilde være en overmaade god Foranstaltning.

Jeg har saa et Par Bemærkninger at gøre, som kan siges at være af mere lokal Art, om de end ogsaa vedrører Spørgsmaal af mere almen Interesse. Der blev forleden Dag her i Tinget rettet Henstilling til den højtærede Trafikminister om at faa fremsat det Jernbanelovforslag, som var til Behandling i sidste Rigsdagssamling. Jeg vil gerne støtte denne Henstilling. Jeg haaber, at dette Lovforslag, naar det kommer frem igen, maa omfatte de to Jernbaner, jeg særlig har Interesse for, nemlig Forlængelsen af Jernbanen fra Bryrup til Silkeborg og Jernbanen fra Kellersup til Silkeborg. Om deres Eksistensberettigelse synes jeg, ingen kan tvivle, i alt Fald tvivlede ingen i Jernbaneudvalget derom, da vi sidst drøftede dem. Jeg nærer derfor Haab om, at de kan blive medtaget paa Lovforslaget. Jeg vil dernæst gerne spørge den højtærede Trafikminister, som nylig har været ude at inspicere Funder—Bramminge-Banen, hvorledes det egentlig gaar med Arbejdet paa denne Bane. Jeg ser, at der paa Finanslovsforslaget er opført 1,500,000 Kr. til dette Arbejde, men med Banens Fuldendelse har det vistnok lange Udsigter. Daværende Generaldirektør Amt lovede i en Skrivelse til Finansudvalget i Samlingen 1913—14, at Strækningen fra Bramminge til Brande skulde blive aabnet for Driften i Efteraaret 1916. Nu ser jeg, at det er Mening, at Strækningen fra Bramminge til Grindsted skal aabnes i dette Efteraar, saa det har vist lange Udsigter med, at Jernbanen naar til Brande, og det Løfte, Generaldirektør Amt gav om, at hele Banen skulde blive aabnet for Drift i Foraaret 1917, vil det vist blive overordentlig besværligt at indfri. Men jeg kunde dog lide at høre, hvor længe det vil vare, for det er et Spørgsmaal, som selvfølgelig har den største Interesse for den paagældende Egn, og det er dog ikke helt morsomt at se det ene Aar gaa efter det andet, uden at man synes at være Fuldendelsen synderlig nærmere. Jeg

vil samtidig spørge den højtærede Trafikminister, om der ikke allerede nu foreligger Beviser for, at de Beregninger, der er foretagne vedrørende denne Jernbane, ikke passer. Det vil erindres, at der gentagne Gange er gjort Forsøg paa at faa Banen ført ud direkte fra Silkeborg gennem Tem Kommune til Hjælland, men at det stadigvæk har stødt paa Modstand, idet man hævdede, at det vilde være forbundet med saa store Udgifter, at man af den Grund ikke kunde gaa med dertil. Nu viser det sig, at der skal foretages langt større Jordarbejder ved Funder Station, end man vistnok har regnet med, idet de vil koste, saa vidt jeg ved, omkring $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det vilde dog, synes jeg, være meget uheldigt, hvis det skulde vise sig, at de Beregninger, der er foretagne, og som gjorde, at man ikke kunde faa den langt bedre Retningslinie, som det vilde have været at føre Banen direkte fra Silkeborg til Hjælland, i Stedet for at føre det nuværende Jernbanespor til Funder Station, har været forkerte. Det vilde Egnens Befolkning være saare daarlig tjent med.

Paa Finanslovsforslaget savner jeg en Bevilling til en ny Toldkammerbygning i Silkeborg. Jeg omtalte Spørgsmaalet i Fjor og haabede, at det skulde lykkes at faa Bevillingen med i Aar. Jeg har nu gjort mig Anstrengelser for at undersøge, hvorledes denne Sag egentlig forholder sig, og den er ikke uden Interesse, for efter hvad jeg har erfaret, skyldes det, at man ikke er naaet frem til denne Bevilling, ikke den Omstændighed, at man ikke erkender, at den er nødvendig, men Statsbanerne og Toldvæsenet kan ikke blive enige om, hvorledes Sagen skal ordnes. Det nuværende Toldkammer er indrettet i Statsbanernes Pakhus, og Statsbanernes Pakhus er for lille og trænger i allerhøjeste Grad til at faa den Plads, som nu optages af Toldvæsenet; men hvis Statsbanerne siger Toldvæsenet op, skal de yde Bidrag til en ny Toldkammerbygning, og det vil Statsbanerne ikke. Toldvæsenet vil ikke gerne flytte, men det vil gerne have Bidrag af Statsbanerne til en ny Toldkammerbygning, saa at Udgiften dertil ikke kommer til at tynde paa Toldvæsenets Budget. Det kan naturligvis være meget morsomt for de to Etater at lege Kispus med hinanden; i Realiteten synes det dog at være ligegyldigt, hvem der betaler, for det er Statskassen, der skæl betale, enten Statsbanerne eller Toldvæsenet udreder Omkostningerne. Lad dem nu mere sig oppe i Kontorerne med at faa væltet Byrden fra sig, men Virkningerne af det er ikke saa behagelige, fordi den nu-